

19. 05. Mše svatá s udílením svátosti biřmování v katedrále v 10³⁰.

Také z naší farnosti přijmou od otce biskupa svátost biřmování ti, kteří se připravovali na udělení této svátosti pod vedením bratří Didaka, Dominika a Junipera, Míši Kopečkové a Luboše a Věrky Kolafových.

19. 05. Přípravná schůzka pro účastníky „dovolená Alpy pro dospělé — Drsoni“ (18.–24. 8. hřebeny pohoří Stubai)

24.–25. 05. Pěší pout' žen za rodiny z Jinců na Svatou Horu s přespáním na faře v Hluboši. Odjezd z Plzně vlakem v pátek 24. 5. v 16⁰⁸ z hlavního nádraží. Sraz v 15⁵⁰ u hutníka. Počet míst na spaní omezen, svoji účast nahlašte bratru Didakovi, tel. 777 023 897. Vítání jsou i poutníci, kteří dorazí v sobotu individuálně vlakem, autem... Mše sv. v sobotu v 12⁰⁰ na Svaté Hoře. Slouží bratr Didak.

24. 05. Noc kostelů.

Kostel Všech svatých na Roudné 18⁰⁰–23³⁰. Komentované prohlídky.

27. 05.–28. 05. Účast bratrů františkánů na Rohožkové kapitule — setkání všech bratří provincie — v Hájků u Prahy. V Domečku budou bohoslužby slova.

30. 05. Slavnost Těla a krve Páně.

Otec biskup vybízí ke společné účasti na mši sv. v katedrále od 18⁰⁰

Není mše sv. v Domečku.

Z plánovacího kalendáře

07. 06. Půst. První pátek v měsíci. Farnost se modlí a postí na úmysl: **Za povolání, za životního partnera, za práci.** Páteční půst bude završen společnou adorací v kostele Všech svatých na Roudné od 18⁰⁰ hod.

08–09. 06. První svaté přijímání dětí.

08. 06. Příprava dětí na první svaté přijímání se svátostí smíření a přespáním v Domečku.

09. 06. První svaté přijímání dětí na mši o 11⁰⁰ v Pavilonku.

Pravidelná setkávání

● **Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod. v Domečku** Scházejí se maminky bez dětí i s dětmi k modlitbě a rozjímání sv. růžence. Zůstává prostor pro sdílení.

● **Společenství seniorů — každé úterý v Domečku od 9⁰⁰ hod.,** se schází pod vedením bratra Junipera (tel.: 605 374 900). Setkávání jsou spojena s přípravou na biřmování seniorů. Společně se modlí, rozjímají Písmo, poté volná zábava. Zvou i ostatní, kteří nechtějí být sami.

● **Modlitební společenství přímluvné modlitby — možnost přímluvné modlitby v bytě u paní M. Ventové: každé pondělí od 19³⁰ hod.** Po modlitbě sv. růžence je možnost přímluvné modlitby a prosby. Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736 779 178 (paní Marie Ventová).

● SPORTOVÁNÍ:

Fotbálek pro kluky i jejich tatínky v tělocvičně na Křížíkově gymnáziu. Vede Honza Šlajs (tel.: 604 708 681)

OHLÉDNUTÍ**● Duchovní obnova — O modlitbě**

Duchovní obnova pro mládež ve věku 12–14 let. Konala se 15.–17. března v Hájků u Prahy. Ve velkém bývalém klášteře, kde jsme byli ubytovaní.

Přijeli jsme a seznámili jsme se. Povídali jsme si o modlitbě a nadechovali jsme Ježíše.

Pak zpívali písně.

Potom jsme se rozdělili do skupinek.

Oblékli jsme se a šli ven hrát hru. Bylo to super a dokonce jsme myslím vyhráli.

Chvíli jsme se ohráli a po jednom jsme šli po svíčkách do kaple. Zkoušeli jsme nadechovat Pána Ježíše. Byla tma. Já jsem se nemohla vůbec soustředit, když jsem šla v neznámém prostředí.

Všichni jsme došli, to bylo hlavní. Tak jsme se pomodlili, zazpívali a vyčistili jsme si zuby a hurá na kutě.

V sobotu ráno: Rozcvička, vyčistili jsme si zuby, nasnídali jsme se. To byla dobrota. Ve skupinkách jsme se bavili o modlitbě a co to vlastně je. Všichni jsme se shodli, že to je mluvení s Bohem. Potom písničky. A potom výborný oběd. Odpolední klid. Pak jsme si hráli na ty, co dokreslují bibli. Všichni to měli nádherný!!! Potom jsme se opět snažili dostat do přítomnosti Boží. Šli jsme za ostatními, aby se za nás pomodlili. Probíhalo to takto: mohli jsme se obejmout či dát mu na hlavu ruce a modlili jsme se za něj.

Bylo to super. Pomáhat druhým a modlit se za ně. A v tom byli ještě písničky. Krása. Potom zase písničky. A přitom mnoho z nás vyzkoušelo různé postoje. Takže jsme se modlili i tělem. Můj nejoblíbenější je stoupnout si dát si levou ruku na srdce a druhou ruku pozvednout. Znamená to: „Bože jsem jen Tvůj, přijď ke mně nebo vem si to ode mě.“ Je jich ještě spousta, ale ty mi neprijdou tak odevzdané k Bohu. Potom přestávka. A modlitba ticha. Takový klid a ticho jsem dlouho nezažila. Já jsem si četla a potom jsem o tom přemýšlela. Pak písničky. A opět hra. Tahle se myslím líbila všem nejvíc. Vždycky ten kdo neměl nikoho po své pravé ruce si přizval někoho, kdo mu např. pomohl a řekne to nahlas, tak aby ho všichni slyšeli. A tak se někomu uvolnilo místo a zval další. Následovala přestávka a čajík. Potom jsme všichni společně připravili „žranici“. To byla mňamka, ještě teď mám chuť. Pak jsme si vydrhli zuby a šli spát.

Všichni jsme se krásně vyspali až na ranní budíček. Mše byla kolem 8.–9. hodiny. To nevím jistě, vzali nám totiž mobily, aby nás nerušili. Ráno po mši a snídani nám je vrátili. To bylo slávy. Všichni na něm potom byli alespoň 10 minut. No pak už nebyly tak pěkné věci, ale udělat se to muselo. Takže balení a úklid. Museli jsme rychle nasedat do auta a jet.

Všichni jsme v pořádku dojeli a určitě se těšíme na další podobnou akci. Byla to krása, nádhera. Chci všem moc poděkovat: těm, co to pořádali nebo pomáhali.

Marie Anna Klučková

• Pout' ke sv. Josefovi

Jako další pout' jsme si zvolili pout' ke sv. Josefu do Úherců. Mělo to několik úskalí. Jednak byl před ča-

sem kostel sv. Josefa katolickou církví bezúplatně převeden do majetku obce Úherce, která zřídila „Nadaci na obnovu kostela sv. Josefa“ a kostel prochází rozsáhlými stavebními rekonstrukcemi. To nejdůležitější, aby nechátral, je už uděláno (krov, střecha, věž) a v současnosti probíhá kompletní rekonstrukce stropů. To ovšem znamená, že uvnitř je v podstatě staveniště. Kupodivu vedení nadace nejen, že ke mši svolilo, ale bylo tou myšlenkou dokonce nadšeno. Úherečtí kostel v rámci možností uklidili a zapůjčili i lavice. Nýřanský pan farář zde však poutní mši svatou sloužit nechtěl, neboť dle jeho vyjádření v Úhercích nejsou věřící. Já si pak netroufal odhadnout, kolik nás přijde poutí z Plzně... Nakonec se uvolil páter Dominik z naší farnosti, že přijede na patnáctou hodinu a poutní mši svatou nám odslouží. Zdálo by se tedy, že je vše zajištěno. I tak jsem trnul, jak vše dopadne, zda bude při bohoslužbě dostatečný klid, když venku je jarmareční kravál a okna jsou rozbitá, ale vše nakonec dopadlo dobře. Na nádraží v Plzni se nás poutníků sešlo jen deset, což bylo dáno jednak chladným počasím, jednak tím, že v ten den (23. 3.) probíhalo i setkání mládeže s otcem biskupem. V půl jedné jsme vystoupili z vlaku ve stanici Nýřany a vyrazili jsme poutí do Úherců. Cestou jsme se zastavili u torza křížku, pomodlili se společně desátek růžence — a to již byly Úherce na dosah.

Tam se k nám připojili další dva a přidalo se i pár věřících z okolí, takže nás nakonec bylo kolem dvaceti. A tak po dlouhých letech, kdy soudruzi povolovali pouze poutový jarmark, se konečně oslavil patron kostela a tedy celé poutě poutní mši svatou. I když proběhla ve velice skromných podmínkách a venku bylo velmi chladno, přesto (nebo

právě proto) zahřála o to víc naše srdce (velké poděkování páteru Dominikovi!!!). Při zpáteční cestě jsme se opět společně modlili a zastavili se u jív u cesty a opatřili si tu kočičky na následující Květnou neděli. Myslím, že ti, kteří spolu puto-

vali, půjdou za rok, podaří-li se opět vše domluvit, znovu — podívat se, jak obnova kostela pokročila. A věřte, že i ten jarmark za tu podívanou stojí, vždyť je tu jistě stovka stánků, kolotoče a střelnice nepočítaje.

Béda

První setkání farnosti o farnosti

„restituce jako šance“

Důvod:

Restituce církevního majetku nám přináší dvě výhody: církev bude méně závislá na státu a bude chudší. Už nyní se v naší diecézi činí úsporná opatření, která se týkají i naší farnosti (rušení pracovních úvazků pastoračních asistentů).

To nám dává příležitost znovu promyslet smysl a fungování našeho farního společenství. Proto chceme pozvat každého farníka, aby se seznámil s celou šíří života a působení naší farnosti. Předpokládáme, že budou navazovat další setkání, v nichž budeme společně budovat naše společenství.

**Setkání farnosti se uskuteční
17.3.2013 v 16:00 hod.
v lochotínském pavilonku**

Obsah setkání:

- Co přináší restituce?
- Přehled složení farnosti
- Hospodaření farnosti
- Představení všech činností, služeb a služebníků ve farnosti.

Římskokatolická farnost
Plzeň – Severní Předměstí

Komenského 17
323 00 Plzeň
Telefon: 377 521 123
plzen@ofm.cz

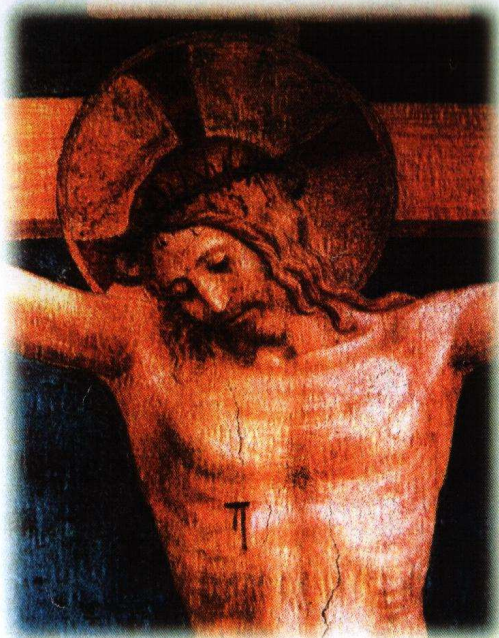
<http://frantiskani-plzen.farnost.cz/>

„Restituce jako šance“

Výzva aneb domácí úkoly pro FARNÍKY:

- Jaké služby si přeji od farnosti dostávat? Co si chci od farnosti „brát“?
- Jaké činnosti (z těch stávajících) se mi zdají nadbytečné?
- Jaké činnosti (které se zatím nedělají) by se měly začít dělat?
- Co bych si přál/a, aby farnost konala pro veřejnost?
- Jaké má mít farnost závazky vůči tzv. místní církvi, tedy celé diecézi? Jaké činnosti by měla (mohla) vykonávat?
- Jak bych se chtěl/a zapojit do činností farnosti já?
- Co znamená členství ve farnosti a co to sebou nese – za co přijímám zodpovědnost, jakým způsobem se ke členství hlásím apod.?

*Vaše odpovědi zasílejte br. Didakovi na mail
didak@ofm.cz*

Bohoslužby o Svatém týdnu 2013

*Plzeň – Severní Předměstí
a Chotíkov*

28. března

Zelený čtvrtek - mše sv. v 18:00h v kostele Všech svatých
na Roudné

29. března

Velký pátek - *křížová cesta* v 16:30h. v areálu kostela
Všech sv. na Roudné
Obřady velkého pátku začínají v 18:00h
v kostele Všech sv. na Roudné

30. března

Velikonoční vigilie – začíná ve 22:00h v kostele
všech sv. na Roudné.
Po skončení obřadů agapé v Domečku

31. března

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – mše sv. v 10:00h
v Lochotínském Pavilonku
Mše sv. v Chotíkově 10:00h

1. dubna

Velikonoční pondělí – mše sv. v 10:00h v kostele Všech
Svatých na Roudné

Křesťan' meděle - Pavilonek

Zelený' Anělek - Kostel všech svatých Zoudna

Relikvoňová noc -
kostel všech svatých
Roudná

Petr Štěpán

Religiozná vigilie - Jarba Hamedlová - kúst

Slavnosť Zmrzky'chroštaní páni - Pančonek

velikonoční zedění na Londně
- "pomlášková" mše

● Svatá Marie Krescencie Höss

Světička pocházela z Bavorska a narodila se v roce 1682 v Kaubbeureno v chudé tkalcovské rodině. Při křtu dostala jméno Anna. I když byla velice inteligentní, studovat si dovořit nemohla. Spíše se zdálo, že zdědí rodinné řemeslo.

Měla touhu po zasvěceném životě a chtěla vstoupit do konventu františkánských terciářek. Nebylo to ale jednoduché, o chudou dívku neměly zájem. Nakonec se tam na přímluvu starosty dostala. Některé spolusestry jí to vyčítaly, jako i to, že klášteru nepřinesla žádnou výbavu. Nejrůznějším způsobem jí ztrpčovaly život. Pro Marii Krescencii Hösse bylo nejdůležitější plnění Boží vůle, a tak vše trpělivě snášela a žila službou bližním.

Netrápily ji jenom ústrky spolusester a matky představené. Celý život jí provázely bolesti hlavy a zubů, její tvář byla od bolestí znetvořena. Právě její trpělivé snášení všech trápení byla nepochopitelná, a tak byla dokonce nařčena z čarodějnictví. Pak ale nastaly v klášteře změny, byla zvolena nová matka představená a Marie Krescencie se stala novicmistrovou.

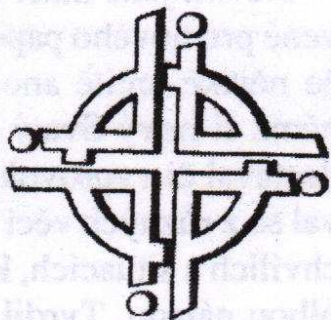
Novicám prozíravě a s láskou zprostředkovávala hodnoty řeholního života a dokonce se zasloužila o vypracování přesných pravidel života v klášteře. V roce 1741 byla zvolena představenou komunity a svoji rozvahou pozvedla nejen duchovní stránku, ale i ekonomickou stránku kláštera tak, že mohl podporovat i chudé. Stala se vyhledávanou lidmi, kteří potřebovali její pomoc nebo radu. Počátkem roku 1744 onemocněla a do dvou měsíců zemřela.

Veronika Pechová

Ohlédnutí

● Světový den modliteb v Plzni

Světový den modliteb 2013 připravily tentokrát ženy z Francie. Letos v Plzni probíhala tato ekumenická akce na půdě Evangelické církve metodistické na Husově náměstí — jako každý rok v březnu první pátek.

Téma večera „Byl jsem cizí a přijali jste mě“ je ve Francii, kde tvoří přistěhovalci 11% obyvatelstva (tj. 6,7 milionu), velmi naléhavé.

Díky Bohu za upřímné ekumenické společenství modliteb, sbírky a pohoštění i v našem městě.

Příští rok opět v březnu nahlédneme do života křesťanských egyptských žen — do země, jež se dlouhodobě udržuje v pozornosti celého světa.

Jana Peroutková

● Gaudium magnum

Co máte raději: blbou náladu, nebo velkou radost? Třebaže každý odpoví, že to druhé, není ta otázka zcela bezpředmětná. V životě si skutečně můžeme vybrat, čemu dáme přednost. Zdá se, že blbá nálada se nám nabízí každý den, zatímco velká radost je něco jako vyhyнутý druh. Z čeho mám mít v životě radost, když jde všechno od deseti k pěti, když jedna tragédie střídá druhou a nikomu se nedá věřit? Statistik vám doloží, že jedna velká radost připadá na pětadvacet blbých nálad, čímž vyvolá šestadvacátou. Taková je realita a nikdo s tím nic nenadělá. Je to tak ale opravdu?

Tak třeba ve čtvrtek večer jsem byl smutný, že Viktoria Plzeň neporazila Fenerbahce Istanbul, ale v pátek ráno už mě to tolik netrápilo. Vždyť její hráči dělali, co mohli a málem opravdu vyhráli. A navíc i tak dosáhli úspěchu, jaký žádný náš fotbalový klub už dlouho nepamatuje. Cožpak to není důvod k radosti?

Takových malých, ale i velkých radostí můžeme zažít plno, ani o tom nevíme. O jedné z nich, o radosti opravdu velké a mimořádné, se chci zmínit:

Annuntio vobis gaudium magnum:

Habemus papam!

Oznamuji vám velikou radost:

Máme papeže!

Na tahle slova čekal s velkou pozorností celý svět. Nazaznívají tak často, zpravidla jednou za několik let, ale když už zazní, stojí to za to. Slyšeli jsme je z Vatikánu znovu po osmi letech ve středu 13. března večer. Hned po nich je oznámeno jméno nového papeže a pak se objeví jeho tvář. Troufám si tvrdit, že tu radost pocítují nejen lidé věřící, ale i mnozí hledající, ba dokonce i nevěřící. Pocítují jí navzdory tomu, že o novém papeži ví leckdy jenom velmi málo nebo vůbec nic. Doufají a věří, že bude dobrým papežem, že bude papežem jejich.

Takhle jsem prožíval ohlášení nově zvoleného papeže už počtvrté (ta předchozí jsem jako dítě nevnímal) a velice jsem se na to těšil. Zprvu jsem ani nevěděl, co ta latinská slova znamenají. Latina byla pro nás za komunismu tabu, a tak jsem znal z tohoto zvláštního jazyka jen dvě nebo tři slova, která kdysi řekl Jaroslav Štercl: In vino veritas — in pivo taky. I ta byla pro mě chvílí radosti, protože mě pobavila, avšak ta výše uváděná byla vždy zdrojem radosti o mnoho větší.

Vždycky si totiž říkám, že papež je kormidelníkem na loďce, na které plují i já. On je na ní tím prvním, já tím posledním, ale to nevádí, oba jsme na stejné lodi. I poslední veslař či topič na lodi musí dělat svoji práci, sám kapitán by moc nezmohl. A tak to mů-

žeme s papežem prožívat všichni, chceme-li. Modlit se, dělat něco dobrého, tak jak kapitán zavelí. Být s papežem takříkajíc v tandemu. Není tohle radost všech radostí — Gaudium magnum?

K té radosti přirozeně patří i humor. Zalíbilo se mi, když náš kardinál Dominik Duka zvěstoval novému papeži hned po jeho zvolení jeden zázrak. Stal jste se z jezuity dominikánem, řekl mu. Papež si totiž neobléká červenou kleriku jako ostatní kardinálové, ale bílou, jak to poprvé učinil jeho předchůdce Pius V., který byl dominikánem. O takové zázraky není v církvi nouze. Před lety jsem byl svědkem podobného a bylo to také v blízkosti papeže. V r. 1995 byl u nás na návštěvě Jan Pavel II. a v Olomouci svatořečil blahoslavenou Zdislavu a Jana Sarkandra. Ten den lilo jako z konve a přístupové cesty k místu svatořečení se změnily v oraniště plné bláta. V davu lidí, kteří tam tenkrát putovali, šel přede mnou jeden premonstrát, celý v bílém. V tom oraništi upadl a když vstal, už to nebyl premonstrát, ale františkán — byl celý hnědý.

Nevím jaké další zázraky má Bůh připravené pro nového papeže Františka, ale věřím, že nějaké určitě ano. František z Assisi, po němž si nový Svatý otec vybral jméno, jich dostával či vyprovokoval z nebe plno. Radoval se z různých věcí každý den. I v takových chvílích a situacích, kdy by měli ostatní spíše blbou náladu. Tvrdil dokonce, že ta největší a opravdová radost nepřijde tehdy, kdy něco hezkého prožijeme, ale naopak tehdy, když nám někdo vynadá nebo nás odněkud vyhodí, a náš to nerozhází.

Tak hodně radostí malých i velkých — i té největší. Gaudium magnum! *P. Jiří Barhoň*

Chránit Ježíše s Marií, chránit celé stvoření, chránit každého člověka a zvláště lidi nejchudší, chránit sebe sama: k této službě je povolán římský biskup, ale také každý z nás, aby tak mohla zazářit hvězda naděje. Chraňme proto s láskou vše, co nám Bůh daroval!

(papež František při inaugurační mši svaté)

Assisi

POZDRAV Z ASSISI OD JUNIPERA a "VINARŮ"

(SANTO DOMINGO DE LA CALZADA)

POUTĚ DO
SANTIAGA DE
COMPOSTELY

- JARUŠKA STRAKOVÁ

S IVANKOU
ŠEVČÍKOVOU

(DUBEN 2013)

MARIE IANOUSHKOVCOVÁ

BOŽKOV

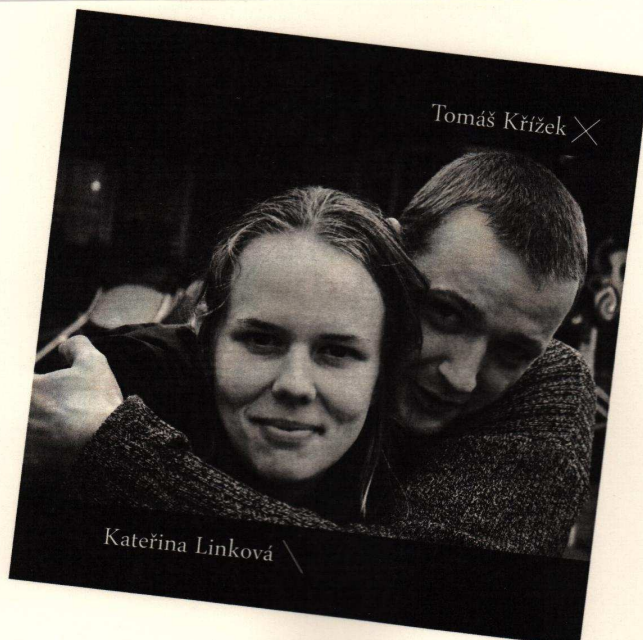

SPOLEČNE OZNAMUJÍ,
ŽE SI VDĚLÍ SVÁTOST MANŽELSTVÍ
DNE 13. 4. 2013 VE 13H
V KOSTELE VŠECH SVATÝCH NA ROUDNÉ
V PLZNI

PETR KRÍŽEK

MĚSTO TOUŠKOV

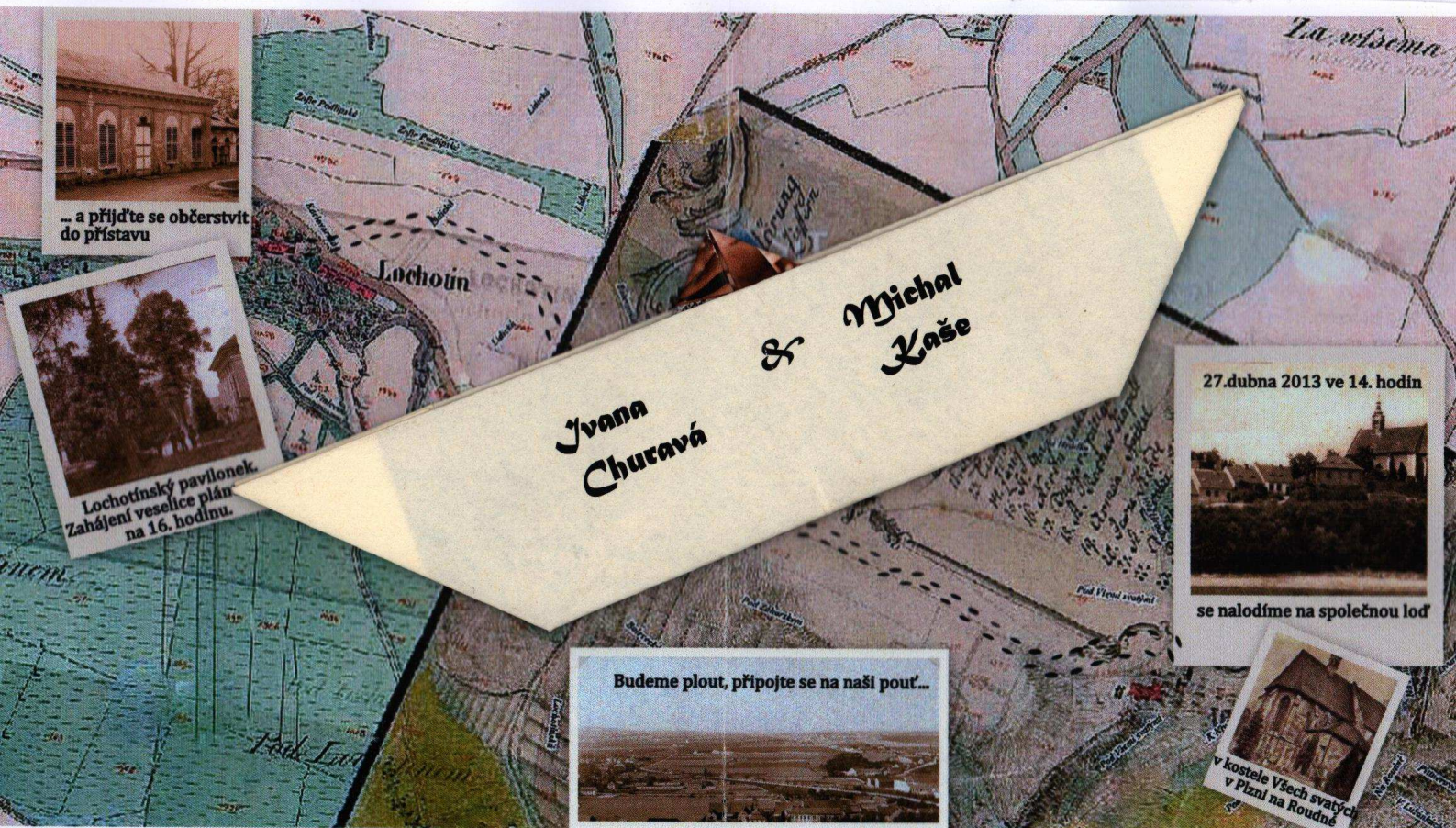

Tomáš Krížek X

Kateřina Linková

Srdečně Vás zveme
do kostela Věch svatých v Plzni na Roudné,
kde si dne 11. května 2013 ve 14 hodin
udělíme svátost manželství.

27. 4. 2013 — Roudná

Po obřadu v kostele Všech svatých povedou naše kroky nejkratší cestou na slavnost do Lochotínského paviloneku. Všechny vás na tuto společnou pouť srdečně zveme. Na jejím konci bude čekat bohaté pohoštění s živou hudbou. A vy, kdož si na cestu netroufáte, neváhejte se na slavnost dopravit po vlastní ose a v 16 hodin s námi připít na zdraví.

Kłodzko, 20. dubna 2013

BOGU NIECH BĘDA DZIEKI
PRZEZ JEZUSA
W PRZENAJŚWIĘTszym SAKRAMENCIE

Milovaní bratři,
milovaní farníci! ✠

Srdcečně Vás všechny zdravíme
a MOC děkujeme za bohatý
balíček! Máme velkou radost, že
na nás stále myslíte a také my Vás
ujišťujeme o našich modlitbách za celou far-
nost. Společně se duchovně připojujeme
k intencím na každý měsíc a snažíme se
nerovněchat ani modlitbu ve 21 hod.

Da-li Pán, za půl roku Vám napíšu
něco víc ;)

Mám Vás ráda, v modlitbě

G. M. Vaclava + sestry klarisky

„Patrz na Niego,
który dla Ciebie został wzgardzony;
stał się dla Niego wzgardzona
na tym świecie
i idź za Nim...
... wpatruj się w Niego,
rozmyślaj o Nim,
uwielbiaj
i staraj się Go naśladować.”

Sw. Klara z Asyżu

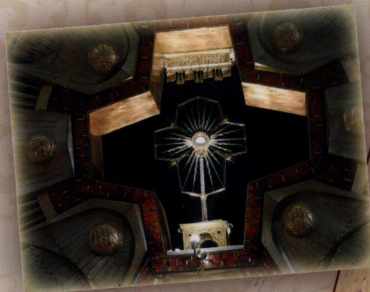
Klaryski od Wieczystej Adoracji
ul. Łukasieńskiego 34 57-300 Kłodzko
tel. 74 867 28 27
www.klodzko.klaryski.org
nr konta 09 1020 5112 0000 7402 0055 4154

klaryski
od wieczystej
adoracji

Kłodzko ul. Łukasieńskiego 34 57-300 www.klodzko.klaryski.org nr konta 09 1020 5112 0000 7402 0055

Bogu niech będą dzięki
przez Jezusa
w Przenajświętszym Sakramencie

Klaryski od Wieczystej Adoracji
Kłodzko ul. Łukasieńskiego 34 57-300
tel. 74 867 28 27 www.klodzko.klaryski.org
nr konta: 09 1020 5112 0000 7402 0055 4154

Kłodzko, 13. 8. 2013

Herb franciszkański z roku 1478 - portal drzwi wejściowych
do refektarza klasztornego przy ul.Łukasieńskiego
foto : Grzegorz Sadowski

Srdcečné prázdninové pozdravy
všem farnostem z Kłodzka

J. M. Valčeva + sestry klarysky od věčné
adorace

+ Pokoj a Jeseň

□□-□□□

Klasztor Sióstr Klarysek od Wieczystej Adoracji
ul.Łukasieńskiego 34, 57-300 Kłodzko

25.5. sobota

Za ty, kdo pracují ve sdělovacích prostředcích, aby dokázali šířit více pokoj a radost než neklid a zlobu.

26.5. neděle

Za jednotu v naší diecézi, za všechny těžkosti, kterými prochází a za lidské vztahy.

27.5. pondělí

Za ochranu všeho stvoření.

28.5. úterý

Za misionáře a lidi, kterým slouží.

29.5. středa

Za Kristovy kněze, kteří opustili své poslání.

30.5. čtvrtek

Za oběti přírodních katastrof i za ty, kteří je přežili.

31.5. pátek

Za děti a mládež naší farnosti, aby vyrůstali v láskyplném prostředí a za ochranu ode všeho zla.

**Svatý růženec je jedinečnou
kontemplativní modlitbou,
při níž, vedeni nebeskou Matkou Pána,
upíráme oči na Tvář Vykupitele,
abychom byli připodobněni
jeho tajemství radosti,
světla, bolesti a slávy.**

Májem s Pannou Marií 2013

*Milí farníci,
stejně jako v minulých letech chceme v měsíci
zasvěcenému Panně Marii jejím prostřednictvím prosit Ježíše za
naši farnost, za všechny, kdo v ní žijí a za dění v ní i v našem
městě.*

*Každý den se pomodlíme jeden desátek růžence (tajemství
si zvolí každý sám) na úmysl, který je dále uveden. Je dobré
zahrnout do našich modliteb nejen věřící, ale i lidi, kteří žijí na
území naší farnosti a Boha neznají.*

Bratři františkáni.

Modlitba k Panně Marii, Snoubence Ducha svatého

Nejčistší Snoubenko Ducha svatého,
daruj nám lásku svého neposkvrněného srdce
jak k Bohu, tak k bližnímu,
aby naše srdce byla chápavá a hodna všech darů Ducha svatého,
neboť teprve v plnosti těchto darů
tě dovedeme nazývat svou matkou a tebe ctít.
Žehnej nám, Matko, uctíváme-li Ducha svatého
a snažíme-li se stát hodnými jeho darů,
abychom ve světě obnovili čest Boží.

Benedikt XVI.

Úmysly modliteb na jednotlivé květnové dny v roce 2013

1.5. středa

Za ty z naší farnosti, kteří nemohou nalézt práci.

Dnes je svátek sv. Josefa Dělníka.

2.5. čtvrtek

Za povolání ke kněžské a řeholní službě a za ty, kdo zasvětili svůj život Pánu.

3.5. pátek

Za naše město a všechny, kdo v něm žijí.

4.5. sobota

Za animátory dětí, skautů a mládeže, aby rostli ve víře a za jejich službu.

5.5. neděle

Za pokoj a mír ve světě a v srdci každého člověka, za osvobození všech, kdo jsou v moci zla.

6.5. pondělí

Za sdružení Ledovec, Exodus a všechny, kdo se podílejí na jeho činnosti. Za komunitu v Holostřevěch a všechny, kdo jí procházejí.

7.5. úterý

Za pokoj a radost v srdci pro ty, kdo žijí sami.

8.5. středa

Za Boží ochranu a vedení našich skautů.

9.5. čtvrtek

Za ty z naší farnosti, kdo trpí samotou, prožívají těžkou situaci a ztrácejí naději.

10.5. pátek

Za dary Ducha svatého pro naše bratry františkány, a za vytrvalost a věrnost v povolání. Za rodiče a sourozence našich bratří františkánů.

11.5. sobota

Za dary Ducha svatého pro našeho papeže Františka, našeho otce biskupa Františka a jeho spolupracovníky.

12.5. neděle

Za radostná srdce pro ženy naší farnosti.

Za muže naší farnosti, zvláště za otce rodin.

13.5. pondělí

Za Chotíkov a všechny, kdo v něm žijí.

14.5. úterý

Za farní radu, aby její činnost byla vedena Duchem svatým.

15.5. středa

Za dar Ducha svatého pro politiky a vládní představitele naší země.

16.5. čtvrtek

Za zpovědníky a za ty, kdo duchovně doprovázejí druhé v našem městě.

Je svátek sv. Jana Nepomuckého., mučedníka zpovědního tajemství.

17.5. pátek

Za dary Ducha svatého pro studenty i jejich učitele.

18.5. sobota

Za ty, kdo přijmou svátost biřmování.

19.5. neděle

Za nové letnice v našem životě a v životě církve.

20.5. pondělí

Za naši farnost a její další cestu, za odvahu každého z nás dělat malé kroky ve víře každý den.

21.5. úterý

Za českou provincii bratří františkánů.

22.5. středa

Za úctu k tělu a krvi Páně a časté svaté přijímání eucharistie.

23.5. čtvrtek

Za respektování důstojnosti člověka v každé situaci, zvláště novorozenců a ve stáří.

24.5. pátek

Za seniory a za naše farníky, kteří žijí v domovech důchodců a LDN a za všechny nemocné.

BRIGÁDA V DOMEČKU - 1. KVĚTNA

20.4.2013
26.4.2013
30.4.2013
1.5.2013

SPOLEČNÝ
- OBĚD V DOMEČKU

24.5.2013 Noc kostelů na Roudné

Další akce v kostele Věch Svatých

7.6.2013 v 18:00 hodin

Modlitba a půst farnosti za Holostřevy
a odvahu hlásat Krista

Adorace na Roudné s modlitbou nešpor

26.6.2013 v 18:00 hodin Zahradní slavnost, Mše svatá

3.10.2013 v 20:00 hodin Transitus sv. Františka

1.11.2013 v 18:00 hodin Slavnost Věch Svatých

24.12.2013 v 16:00 hodin Mše svatá pro děti a rodiče

24.12.2013 v 24:00 hodin Půlnoční mše

26.12.2013 v 10:00 hodin Svátek svatého Štěpána

Srdečně zveme!

60
20 LET

PLZEŇSKÉ DIECÉZE

s důvěrou a nadějí

31. 5. 2013

PLZEŇ - NÁM. REPUBLIKY

Od 13:00 hod.: PREZENTACE - TVŮRČÍ DÍLNY PRO DĚTI - KONCERTY

OCHUTNÁVKA K TÉTO PŘÍLEŽITOSTI POŽEHANÉ VÁRKY PLZEŇSKÉHO PRAZDROJE

KAPELY:

15:00 Jordán

15:50 Zebedeus

17:00 Quo vadis

18:00 Touch of Gospel

20:00 Pozdravy pro plzeňskou diecézi

20:15 HRADIŠŤAN & Jiří Pavlica

30. 5. 20:00 ZAHÁJENÍ VÝSTAVY V PLZNI „U BRANKY“ K VÝROČÍ 20 LET PLZEŇSKÉ DIECÉZE

záštitu převzali: Mons. František Radkovský, biskup plzeňský; Mgr. Alena Hanáková, ministryně kultury ČR; Milan Chovanec, hejtmán Plzeňského kraje; PaedDr. Josef Novotný, hejtmán Karlovarského kraje; Mgr. Martin Baxa, primátor města Plzně

2013 Plzeň

s důvěrou a nadějí

20 LET PLZEŇSKÉ DIECÉZE

1993

2013

Pozdrav biskupa věřícím

Milé sestry a milí bratři,
když jsem se víc jak před měsícem setkal s mládeží, měli pro mě připravené překvapení. Byly to jejich fotografie před 20 roky a z dnešní doby. Bylo to velice vtipné a zajímavé a když jsem se díval na většinou miminka na fotkách, tak jsem si uvědomil, že celá naše generace už bere jako samozřejmost existenci naší plzeňské diecéze, i když její historie není dlouhá. Naopak mnozí z Vás si ještě pamatujete vznik naší Plzeňské diecéze a máte na to, stejně jako já, své osobní vzpomínky – možná že by stálo za to, jednou si o tom popovídat. Některé takové vzpomínky se nachází v právě vydané knize o naší diecézi. Naše výročí i mě vybízí k zamyšlení, a hlavně k vděčnosti za „velké věci, které nám učinil Pán“. Děkuji Bohu a děkuji každému z Vás! Chvalme Pána za bohatství Jeho milosti a vyprošujeme si požehnání pro nás, pro naši mládež a děti a pro budoucí pokolení.

+ František Radkovský

Mons. František Radkovský
biskup plzeňský

Diecézní pout'

20 let plzeňské diecéze

Klášter Kladruby
8. května 2013

Velehrad
2013

ROK VÍRŮ 2012

20 let plzeňské diecéze

Významná data z historie naší diecéze

- 31. 5. 1993 Založení diecéze, jmenování 1. diecézního biskupa Františka Radkovského
- 10. 7. 1993 Převzetí diecéze biskupem Františkem Radkovským
- 15. 10. 1993 Zřízení Diecézního centra mládeže
- 1. 11. 1993 Založení diecézní charity
- 31. 1. 1996 Převzetí meditační zahrady – Památníku obětem zla
- 9. 1. 1997 Blahoslavený Hroznata ustanoven patronem diecéze
- 20. 8. 2002 Založení trapistického kláštera Matky Boží v Novém Dvoře
- 11. 9. 2004 Zahájení procesu svatořečení blahoslaveného Hroznaty
- 1. 5. 2005 Slučování farností
- 27. 5. 2006 Posvěcení katedrály
- 1. 7. 2009 Zřízení Diecézního církevního soudu
- 1. 9. 2011 Založení Mateřské školy kardinála Berana
- 8. 12. 2011 Převorství Matky Boží v Novém Dvoře bylo povýšeno na opatství
- 15. 6. 2012 Otevření Muzea církevního umění plzeňské diecéze

PROGRAM DIECÉZNÍ POUTI, KLADRUBY, 8. KVĚTNA 2013

- 9.30 oficiální zahájení pouti, přivítání poutníků v kostele
- 9.45 představení historie kláštera
- 9.55 přednáška – Mons. Aleš Opatrný: „Víra jako cesta čili o chození ve víře“
- 11.00 slavení eucharistie
- 12.45 přestávka na občerstvení, hudba na pódiu
- 14.30 slavnostní koncert a předání ocenění (do 16.00)

Dopoledne – program pro děti, -náctileté a mládež
(9.30 začátek na nádvoří kláštera)

Odpoledne – pokračování programu pro děti;
možnost prohlídky kláštera;
13.00 -15.00 možnost návštěvy Pony Farm

ORGANIZAČNÍ POKYNY PŘI SLAVENÍ MŠE SVATÉ

Prosíme, vypněte své mobilní telefony, aby průběh obřadu nebyl rušen.

Svaté přijímání budou kněží rozdělovat v celém prostoru kostela.

Při bohoslužbě se fotografie a videozáznamy nepožijí. K tomu jsou určeni fotografové. V každém případě je třeba zachovat ohleduplnost a nerušit svým počínáním okolí.

Prosíme o trpělivost a toleranci, zejména při vycházení z kostela.

Toalety naleznete na nádvoří při vstupu do kláštera.

*Diecézní zámek v Kladně - P. Krátna
2013*

Je nám dvacet aneb se čtyřmi studenty o životě a diecézi . . .

Původně to měl být společný rozhovor se čtyřmi dvacetiletými, kteří by odpovídali na otázky, vzájemně se doplňovali a na sebe reagovali. Tři z nich jsou (v době vydání snad již hotovi) maturanti, takže najít společný termín se vzhledem k blížícím písemným maturitám, nemoci a studiu jediného nĕmaturanta v Praze nepodařilo. Ale nakonec jsem získal jejich odpovědi mailem, tři z nich i vyfotil a tady je máte.

Jindřich Fencl

0. Něco krátce o sobě (věk, odkud, farnost, co dělám, co chci dělat . . .)

Vojtěch Linka, 19 let, františkánská farnost, oktáva Církevního gymnázia a příští rok bych rád studoval na FF UK filosofii.

Kristina Weberová, žiji v Plzni, je mi 19 let, farnost: Plzeň–Severní předměstí, dokončuji studium zdravotnického lycea.

Maruška Bočková, jsem stejně stará jako naše diecéze, což je důvod, proč mám zodpovědět několik následujících otázek ☺. Pocházím z Plzně a za pár dní bych měla maturitou ukončit osm let na Církevním

gymnázium, od září bych chtěla na vysokou školu do Prahy, takže se nechám překvapit, co je tam pro mě připraveno nového.

Míra Svoboda, je mi 20 let, pocházím z farnosti Plzeň–Severní předměstí (františkáni), ale poslední dobou se pohybuji v oblaté farnosti Plasy a Manětín. Studuji na Fakultě stavební ČVUT a zároveň dělám zkušenost komunitního života v Komunitě Vtěleného Slova v Káně v Plasích.

1. Co se ti vybaví, když se řekne diecéze?

VL. Pouť do Teplé, Dny víry, biskupství, Noc kostelů, ekumena.

KW. Vybavuje se mi jednotka, starající se o chod našich farností; prostor, jehož jsem součástí, a který mi toho hodně dal.

MB. Představím si veliké množství lidí. To slovo mám totiž spojené s různými setkáními mládeže a jinými shromážděními při slavení svátků a podobně, což jsou jediné chvíle, kdy se „setkávám s diecézí“ a kdy si vždy uvědomím, že je to společenství lidí, jehož jsem součástí.

MS. Když se někde mluví o plzeňské diecézi, vždy cítím určitý pocit hrlosti, naše diecéze je velice specifická — např. tím, že se nachází z velké části v Sudetech, že jsme misijním územím nebo že je nás nejméně křesťanů ze všech diecézí a jsme nejchudší. Vidím v tom ohromnou naději — plzeňská diecéze se stává symbolem obnovy katolické církve v ČR v duchu 2. vat. koncilu. S otcem oblátou Vlastou Kadlecem jsme se jednou bavili o způsobu, jakým je v různých českých a moravských diecézích nahlíženo na věřící z pohledu kněží — dospěli jsme k závěru, že zatímco v ostatních diecézích se věřící počítají, u nás se vyjmenovávají. Myslím, že to dobře vystihuje atmosféru v naší diecézi — opravdu nás není mnoho, ale všechno je takové osobnější, upřímnější a přímější.

2. Jak vnímáš biskupa Františka?

VL. Má úžasný osobní přístup, je to člověk na správném místě.

KW. Jako zodpovědného muže s přirozenou autoritou, který má rád Boha.

MB. Otec biskup je pro mě velký člověk, protože celý svůj život tráví mezi námi malíčkými. Líbí se mi, že ačkoliv je v církevní hierarchii na úplně jiné příčce, vůbec není pro lidi nedostupný. Žije se svými ovečkami jejich životem, stojí nohama na stejné půdě, rozumí jejich potřebám a těžkostem.

MS. To je borec největší ☺ — myslím, že za něj musíme být opravdu rádi, má velkou zásluhu na tom, jakým způsobem diecéze funguje a jaký v ní panuje duch. Ve srovnání s ostatními biskupy je opravdu mnohem více pastýřem a otcem a méně politikem — což je správné.

3. Čím jsi byl(a) obdarován(a) ve farnosti, kde jsi vyrůstal(a), co ti tam schází?

VL. Vyrůstal jsem ve skvělém společenství lidí jednak na nábožku/spolču, jednak ve

skautském oddílu Poutníci. Vyrůstal jsem s úžasnými františkány (Šebestían, Jeroným, Jiří, Didak, Dominik, Juniper . . .), kteří mi byli v mnohém vzorem a oporou. Neschází mi téměř nic.

KW. Moje farnost mi na akcích, které pořádá, zprostředkovala první osobní setkání s Pánem, které nastartovalo můj život s ním. Díky ní mám také přátele, se kterými mohu svou víru sdílet. Jsem ráda, že nám prokazuje a nabízí mnoho služeb v nejrůznějších podobách, ale zároveň nabádá ke službě a modlitbě i nás ostatní. Naše farnost by se mohla více otevřít lidem „z venku“ — napadá mě, že často působí (me) dojmem elitářského kroužku.

MB. Jako veliký bonus, který si do života nesu z naší farnosti, vnímám možnost sloužit druhým — od hraní na mši přes zalévání květin po vedení dětí na náboženství či ve skautu. Myslím, že hlavně pro mladé je důležité vidět, že jsou někde zapotřebí a že jim někdo důvěřuje natolik, že jim svěří určitou činnost. Alespoň pro mne to bylo a je důležité. A možnost prožívat to všechno ve společenství je další věc, kterou jsem v naší farnosti dostala, a které si vážím. Teprve sdílená víra se podle mě stává vírou žitou.

MS. Farnost na Lochotíně je velice specifickou farností — velké společenství mládeže umožňuje velké možnosti, ale má i svá rizika, např. uzavírání se sama do sebe. U františkánů jsem začal chodit na „nábožko“ a do „spolča“ které je pro mě dodnes velice cenné. Máme mezi sebou krásné vztahy a vzájemně si důvěřujeme. Velmi přínosné pro mě byly i další akce pořádané farností — večery mládeže, vandy v Alpách a duchovní obnovy. Přesto jsem však i po několika letech měl pocit, že jsem do farnosti pořádně nepronikl a nestal se její právoplatnou součástí. Možná

proto, že jsem nechodil do skautského oddílu, který ve farnosti působí a jehož život často splývá se životem farnosti.

I přestože občas bylo vidět, že tři františkáni prostě nemají šanci pastoračně obsáhnout farnost tohoto rozsahu, myslím, že to hlavní, co jsem tam získal, je především jistota, že Bůh mě má rád a potřebuje právě mě ke svému plánu a že to je ten hlavní důvod, proč má smysl dělat i věci, které člověk nikdy předtím nedělal a které se z lidského pohledu často mohou zdát absurdní ☺.

4. Co by se mělo změnit v naší diecézi?

VL. Snažit se ukázat nevěřícím lidem, že jsme „normální“, ukázat, že neseme naději a že jádro naší víry je jinde, než (jenom) chodit do kostela a odfikávat modlitby.

KW. Víím, že kněží je velký nedostatek, ale možná by ty, které máme, šlo využít lépe. Zapomíná se například na druhé největší město diecéze, Karlovy Vary, kde věřících lidí není mnoho, a právě proto by bylo dobré zaměřit sem více pozornosti.

MB. Organizačně naší diecézi moc neznám, takže těžko říct. Více věřících, více kněží a opravené kostely jsou na druhou stranu zase přání, která se těžko plní, a kdo ví, do jaké míry mají být splněna podle našich představ, takže pokud si něco přeji pro naši diecézi jako celek, pak jsou to dary Ducha svatého pro všechny, kteří do ní patří, abychom byli otevření a vydávali svědectví o tom, co zakoušíme. A to ostatní určitě přijde.

MS. Byl bych rád, kdybychom více vyšli do ulic — zvláště my, mládež. Doposud máme v Plzni skvělý pastorační servis — mnoho společných akcí, přednášek, máme mezi sebou výborné vzájemné vztahy, existují skvělá společenství — ale je to všechno „mezi námi“. Teď asi všichni musíme podle svých schopností a možností vyjít

ven — tam, kde po nás budou házet kameny a urážet nás, ale tam, kam by asi šel i Kristus. Nebo alespoň vyrazit do částí diecéze, kde farnosti potřebují oživit . . .

5. Jaká bude plzeňská diecéze za dvacet let?

VL. To je velmi těžké říct, bude záležet na vývoji v církvi i ve světě. Spíše bych řekl, jaká by měla být: měla by zůstat útočištěm, ve kterém je možno se cítit svobodně i bezpečně, měla by ukazovat na hodnotu lidského života a neustupovat před zlem kolem přítomným. Měla by mít dobrého a lidského biskupa, který se bude starat o potřeby lidí (věřících i nevěřících) a bude stejně usměvavý jako náš František.

KW. To si vůbec nedokážu představit. Snad jen, že bude mít více věřících.

MB. Dvacet let je dost dlouhá doba, vezměte si, kolik se toho změnilo za těch uplynulých dvacet let ☺ ani nevím, co bude tou dobou se mnou, natož s celou diecézí. Rozhodně není v mých kompetencích předvídat, co se bude dít, ale můžu se za to modlit a můžu se na to těšit, a to přesně dělám.

MS. To se neodvážím tipovat — hodně bude záležet na novém biskupovi — ale asi nás bude ještě mň, nejspíš budeme ještě chudší, kostely nám budou padat na hlavu, možná budou někteří kněží mít ještě civilní povolání, ale věřím, že atmosféra zůstane stejná.

6. A co ty za dvacet let?

VL. Profesor filosofie na Harvard University nebo na Církevním gymnáziu (společně s religionistou Vojtěchem Kaše).

KW. Možná krize středního věku ☺. Nee, snad hezká rodina a práce, a pořád na cestě k Bohu.

MB. Viz 5.

MS. ☺ — to kdybych teď věděl, tak by mi bylo o dost lehčeji ☺.

Jménem Svatého otce Františka a také jménem svým chci vyjádřit Vám, Excellence, drahý pane biskupe, a všem složkám diecéze co nejradostnější a nejupřímnější obdiv a blahopřání k tolika apoštolským iniciativám, které jste během své dlouhé biskupské služby, jako moudrý duchovní průvodce a starostlivý pastýř duší, dokázal vykonat za velkorysé a horlivé podpory a evangelního nasazení svých spolupracovníků ve prospěch věřících, které Vaší pastýřské starostlivosti svěčila Boží Prozřetelnost. Jim všem jste zvěstoval tajemství Krista, který zemřel a vstal z mrtvých, hlásal jste jeho poselství o spáse a dosvědčoval jeho nelypověditelnou lásku a milosrdenství.

Ujišťuji Vás o své vroucí modlitbě a prosím, aby Pán, na přímělu blahoslavené Panny Marie, Matky Boží a naší, vylil na Vás ve vrchovaté míře své milosti a nebeské požehnání, a připojili přání dobrého zdraví, pokoje a úspěchu. V Roce víry i výročí svatých bratrů Cyrila a Metoděje, kež s jejich přímělu, Excellence, pokračujete v lásce a věrně službě duším Vám svěřeným a probuzíte v jejich srdcích horlivou lásku ke Kristu a k jeho svaté církvi.

Mons. Giuseppe Leanza, apoštolský nuncijs

Rád bych popřál diecézi při jejím jubileu, aby dále vzkvétala, aby se dařily všechny snahy o ekumenickou spolupráci, aby česká společnost viděla toto svědectví víry, naděje a lásky. Lidské namáhání je smysluplné jen tam, kde je Boží požehnání. Přeji tedy, aby všichni společně chápali, že jsou spolupracovníky na velikém díle a že vstřícnost a schopnost se dohodnout se všemi lidmi dobré vůle je základním kamenem spolupráce.

Přeji tedy plzeňské diecézi, jejím občanům, věřícím i nevěřícím, to nejdůležitější: aby všem Bůh zehnal.

*kardinál Dominik Duka OP,
arcibiskup pražský*

Dvacet let člověka je krásný věk, člověk hýří neotřelými nápady, má snilkovská přání i odvahu je provádět, touží nesplynout s šedým průměrem . . . zkrátka rozpuť mláď.

Avšak když slaví dvacáté výročí diecéze, to vzbuzuje úctu, radost a naději. A tak přejeme a modlíme se za dobré nápady, odvahu, sílu a Boží přízeň do dalších desetiletí.

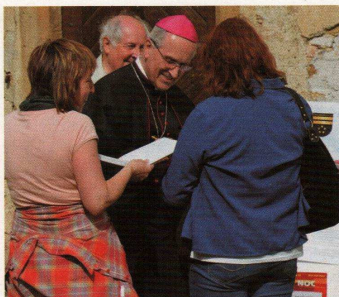
*Filip Jandovský
předseda plzeňské ekumeny pro rok 2013*

Plzeňská diecéze si v uplynulých dvaceti letech vybudovala nezastupitelné místo v naší společnosti. Podílí se na řadě charitativních akcí, opravě kostelů a kaplíček, budování hospiců, pracuje s nemocnými, sociálně slabými i hendikepovanými občany. Snaží se vstřípít lidem morální hodnoty, které se v současné uspěchané době zaměřené na výkon jednotlivce, postupně vytrácejí.

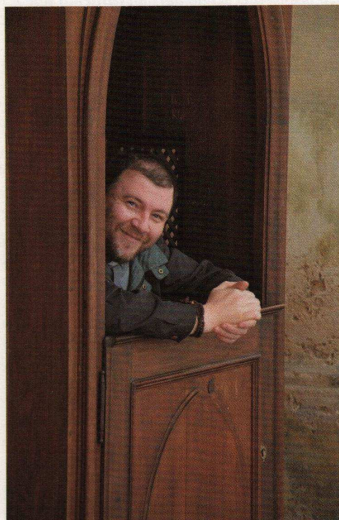
Jsem rád, že na území našeho regionu působí takto aktivní církevní organizace. Do dalších let přeji Plzeňské diecézi spokojené věřící, úspěšné charitativní projekty a hodně radosti v každodenním životě.

Josef Novotný
hejtman Karlovarského kraje

Už dvacetiny slavi druhá nejmladší diecéze v České republice. Nese v sobě myšlenky těch, kdo stáli u jejího zrodu. Na straně jedné odkaz papeže Jana Pavla II., jehož papežskou bulou byla v roce 1993 zřízena, muže těšícího se obdivu a uctě lidí bez ohledu na národnost, věk či vyznání, muže především sjednocujícího. Přímou pak plzeňskou diecézi utváří Mons. František Radkovský, který byl jmenován jejím prvním biskupem a kdo tuto svoji funkci už dvacet let zodpovědně a obětavě vykonává. Jemu i všem ostatním, kteří se podílejí na chodu všech institucí v plzeňské diecézi, chci poděkovat za jejich práci charitativní, kulturní a vzdělávací. Myslím, že všemi aktivitami směřují k tomu, aby lidi spojovali, sjednocovali a aby podporovali vztahy založené na důvěře a přátelství, ať už jde o vztahy v rodině nebo ve společnosti obecně. Právě taková činnost má v dnešní době zásadní význam. Přeji proto všem v plzeňské diecézi, aby se jim i nadále dařilo předávat toto pozitivní poselství soudržnosti a sounděžitosti.

Milan Chovanec, hejtman Plzeňského kraje

Fotografie jsou z letošní diecézní poutě v Kladrubech, autorem většiny z nich je Petr Albrecht.

v misiích. – 4. Míjíme zde všechny instituty a karmelitánské rodiny, které v průběhu dějin vznikly a otevřely se i apoštolskému způsobu života. Dnes bychom jich napočítali více než stovku. – 5. I list Židům byl napsán proto, aby zklamaná komunita znovu objevila horlivost svých počátků. – 6. Srov. CH. PÉGUY, *Il portico del mistero della seconda virtù*. – 7. V Pís 61,4-5; PL 183,1072. – 8. N. CABASILAS, *Vita in Cristo*, IV, 6 (PG 150,613). – 9. J. MOLTMANN, *La Chiesa nella forza dello Spirito*, Queriniana, Brescia 1975, s. 420. – 10. S. MARIA

MADDALENA DI FIRENZE, *Deti e Preghiere nella testimonianza delle prime sorelle*, 1,2-3, C. VASCIAEVO (ed.), Nerbini, Firenze 2009.

Přeložil Vojtěch Kobut OCD. – Autor je kněz, karmelitán. Vyučoval filosofii a teologii na vysokoškolských institutech v Janově.

Františkáni v Plzni včera a dnes

MARTINA HENRICHOVÁ

Plzeň, tak jako každé město, má svoji specifickou lokální náboženskou historii, která výrazně ovlivňuje podobu náboženského života v současnosti. Kromě toho, že Plzeň byla vždy významnou katolickou enklávou, byl její spirituální život do značné míry ovlivněn také působením zdejších řeholních řádů. Do dnešní doby si zde silnou pozici zachoval řád františkánů, salesiánů a dominikánů. Ve svém článku se snažím doložit důležitost náboženské historie města pro jeho současnost na příkladu prvního zmíněného, řádu františkánů. Ten se dnes, i přes malý počet bratří zde působících, těší u lidu velké přízni a šíře jeho působnosti neustále roste. Aktuálnost tématu dokládá i nedávný výzkum v kostele Panny Marie Sněžné prováděný v souvislosti s blahořečením františkánů umučených v roce 1611. Je tedy zřejmé, že církevní historie je zajímavá i pro řadu moderních vědeckých oborů, jako je například forenzní antropologie nebo kvalitativní sociologie.¹

Jednotlivé proudy a stručná historie františkánského řádu

Proudy uvnitř františkánského společenství

Františkánské hnutí bylo od svého počátku velice rozmanité a záhy se začalo dělit na mnoho různých směrů. Nejprve pro všechny následovníky Františka z Assisi existovalo jednotné pojmenování „Řád menších bratří“ (*fratres minores* neboli „menší bratří“), které pro své společenství zavedl sám František z Assisi. Dnes tento řád, označovaný také jako První řád, zahrnuje především tři základní františkánské proudy – minority (jiným označením konventuály), observanty (dnes známé právě pod názvem františkáni) a kapucíny.

Kromě těchto tří základních františkánských proudů existuje také tzv. Druhý řád, známější pod názvem klarisky („chudé sestry“, založené svatou Klárou) a Třetí řád pro laiky (Kající bratří a sestry),

založený samotným Františkem roku 1221 v počáteční fázi jeho působení.

Existují také františkánské komunity uvnitř anglikánské církve (Společnost svatého Františka), nebo naopak komunity, které začaly jako společenství anglikánské církve, ale později přešly pod církev římskokatolickou – tzv. graymorští františkáni, neboli Společnost smíření.²

Život sv. Františka

Zakladatelem původního františkánského společenství, Řádu menších bratří, byl syn bohatého kupce (Francesca Bernardoneho) František, narozený roku 1181 nebo 1182. Po neúspěšném pokusu nabýt rytířského titulu a těžké nemoci začal František vyhledávat osamělá místa k modlitbě a stal se z něho poustevník. Postupně se k němu přidávali další bratři a v roce 1210 odešel sv. František společně s jedenácti druhy do Říma požádat papeže Innocence III. o souhlas s jejich způsobem života. František předložil papeži svoji první, nedochovanou řeholi, s níž dostal ústní souhlas. Po návratu do Porciunkule jej o přijetí do řádu požádala mladá šlechtična Klára, která se se svými družkami usadila v kostele sv. Damiána a položila základy budoucího řádu klarisek. V posledních letech života napsal dvě zásadní díla, *Odkaz* a *Malý odkaz*, která shrnují hlavní zásady františkánské spirituality.³ František zemřel v noci z 3. na 4. 10. roku 1226, tentýž den byl pohřben v kostele sv. Jiří a roku 1228 kanonizován papežem Řehořem IX. (dřívějším kardinálem Hugolinem).⁴

Události po smrti sv. Františka a cesta k rozdělení řádu na observanty a konventuály

Za datum vzniku řádu se někdy pokládá 16. 8. 1209, kdy se k Františkově poustevnickému životu v chatrči nedaleko Assisi přidali první čtyři bratři.⁵

*Nejvyšší, slavný Bože,
osvit' temnotu mého srdce
a dej mi pravou víru,
dokonalou lásku,
pevnou naději,
hlubokou pokoru,
rozum a poznání,
abych naplnil Tvá přikázání.*

Amen.

(modlitba s. Františka po svatém přijímání)

Sekulární františkánský řád

sdružuje muže a ženy, žijící v manželství i svobodné, kteří jsou povoláni Bohem na cestu dokonalosti evangelního života podle příkladu a způsobu života svatého Františka z Assisi. Jsou povoláni také k tomu, aby měli účast na jeho charismatu a zpřítomňovali jej ve světě. Tím, že vstupují do SFŘ, slibují následovat Ježíše Krista a žít evangelium v bratrském společenství.

SFŘ tvoří společenství ve více než 100 zemích celého světa.

Naše Národní bratrské společenství v České republice má asi 800 členů ve 49 Místních bratrských společenstvích,

kteřá se scházejí minimálně jednou za měsíc, a s ostatními společenstvími mají možnost se potkat na národních poutích a formačních seminářích.

Každé společenství má duchovního asistenta z některého prvního františkánského řádu.

Informace o našem řádu, základní dokumenty, formační texty a aktuality najdete na webových stránkách **sfr.cz** a **ciofs.org**
kontakt na nás: **info@sfr.cz**

Vigilie Seslání Ducha sv. – sobota 18. 5. 2013 – Roudná

Svatost birmování v katedrále – Soslání Ducha sv. – 19.5.2013

*Dan & Jaroslava
Hamedlovi*

PREZENTACE FARNOSTI NA OSLAVÁCH
10. VÝROČÍ DIECÉZE

Představení farnosti

Název: Římskokatolická farnost Plzeň – Severní předměstí

Vznik: zřízena Mons. Františkem Radkovským, biskupem
plzeňským, dne 1. října 1996

Sídlo: Komenského 17, 323 13 Plzeň

Počet členů: 260 dospělých

Průměrný věk členů: 35 let

Aktivity:

- duchovní a pastorační služba
- péče o nemocné a seniory
- pro děti a mládež
- společenské, sportovní a kulturní

Kontaktní osoba: Mgr. Didak Robert Klučka – farář

Kontakt: Tel. 377 521 123, Email: plzen@ofm.cz

Vize farnosti: *Učit se všechny oblasti života odevzdávat pod Kristovu vládu.*

Duchovní a pastorační služba

Církev je solidární s každým mužem i ženou na každém místě a v každé době a všem přináší radostnou zvěst. Člověk proto není osamocen, ztracen nebo zmaten.

A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

Péče o nemocné a seniory

Učit se klást hranice svým potřebám a vycházet vstříc potřebám druhých. Dokud nemilujeme, nevíme skutečně, kdo jsme.

„aktivní stárnutí“

Je to naše schopnost být dobrými k těm, kdo jsou na nás závislí.

● Pout' žen za Pannou Marií Svatohorskou

„Snoubenko Ducha svatého,
daruj nám svou lásku,

abychom ve světě obnovily čest Boží.“

Koncem května se desítka žen z naší farnosti vydala na pout' s prosbou o požehnání pro své rodiny. Uprostřed nádherné přírody, po lesních cestách z části poničených těžbou dřeva a vytrvalými dešti, z Jinců do Příbrami, s přespáním na bývalé faře v Hluboši. V sobotu 25. 5. 2013 přesně v poledne sloužil bratr Didak mši svatou v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře. Během mše svaté zazněla modlitba Benedikta XVI., která uváděla naše přímluvy po celý mariánský měsíc.

Irena Burešová

● Diecézní muzeum

Naše skupina seniorů z farnosti „františkánů na Lochotíně“ (Severní předměstí) se rozhodla 30. dubna 2013 navštívit Muzeum církevního umění plzeňské diecéze ve Františkánské ulici. Průvodkyní nám byla jedna z nás

— Jana Benešová. Pečlivě nás seznamovala s exponáty a upozorňovala na zvláště významné.

Netušili jsme, jak je objekt veliký a s jakým odborným citem byl restaurován.

Překvapení nebrala konce, když jsme procházeli místnostmi a křížovou chodbou. Vzácné pamětihodnosti, obrazy, sochy, monstrance, ornáty z celé diecéze jsou zde s pečlivostí vystaveny a obdivovány.

Poslední místnost prohlídky byla kaple sv. Barbory. Chodba nebrala konce. Barokní obraz Karla Škréty „Ukřižování Páně“, fresky představující hudebníky hrající na středověké nástroje, krajina, kde v dálce byla namalována stará Plzeň.

Návštěva byla ukončena promítáním filmu o kláštorech, kostelích a kaplích západních Čech.

Jednohlasně chceme poděkovat všem, kdo se na tomto skvostu podíleli a připravili tak krásnou památku nám i příštím generacím.

Plzeňané mohou být na tento skvost hrdí. Všem Pán Bůh zaplat'.

P.

OHLÉDNUTÍ

● Milé poděkování:

Při oslavách 20let naší Plzeňské diecéze Otec biskup František Radkovský poděkoval i bratřím františkánům za jejich službu. Řekl: „Děkuji, kluci františkánští, vy už jste toho také dost udělali.“

A my „kluci františkánští“ chceme poděkovat vám služebníkům a služebnicím, kteří jste sloužili a sloužíte v naší farnosti, jakoukoliv rozmanitou službou. Bez vás by nebylo, co je, přesně podle slov Písma: „Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. Ty projevy Ducha jsou však dány, každému k tomu, aby mohl být užitečný.“ 1Kor 12,4–7. Radujeme se a jsme vděční, že můžeme společně tvořit, pracovat a modlit se, tak abychom posvěcovali „vezdejší“ čas a směřovali ke spáse.

Didak

POUTĚ ŽEN ZA RODINY NA SV. HORU
U PRÍBRAMI

24.5. - 25.5. 2013

Psalmův

SV. HORA

25.5.2013

za děti, aby je Pán Bůh ochránil od všeho, a za dar
věry pro ně

za lásku a porozumění v našich rodinách.

za nenarozené děti a jejich rodiče

za manžela, jeho práci, za děti a za
všechny příbuzné.

za naše děti, prarodiče, za jejich partnery,
za nastávající maminky, za mívá nebo manžela.

za Gufona, mého otce, za jeho brácesko a medru ^{nebo}
za mamku, sourozence a mého manžela Zdenka ^{a jeho rodiče} za dar víry

a zdraví pro ně i pro nás pro všechny
za máj rodinu, celou její síť a dárčí
směšování

za zdárné a rychlé vyřízení všech problémů všech z nás, za
jeho šťastný návrat, za manžatku, za všechny příbuzné,

za moudrost do všech rozhodnutí, která
jsou před námi.

